

(збільшення обсягу знань студента в порівнянні з попереднім; реальний рівень знань у порівнянні з вимогами державного стандарту);

- діяльнісний, який дозволяє оцінити застосування знань у практичній діяльності, рівень сформованості методичних умінь, в тому числі перенесення набутих знань та вмінь у нові педагогічні ситуації та непередбачені умови;

- особистісний, що відображає аксіологічний характер освіти – мотивацію навчання, особистісне осмислення отриманих знань та вмінь, готовність до самоосвіти [5, с. 68].

Названі критерії тісно переплітаються компонентами досліджуваного напрямку – когнітивним, діяльнісним та особистісним, а також повністю узгоджуються із функціями методичної підготовки вчительських кадрів з фізичного виховання. Імовірно, що в майбутньому студенти самостійно складатимуть власний індивідуальний план навчання, маючи на увазі запровадження в практиці сучасних ВНЗ кредитно-трансферної системи. Запропонований викладачем модуль та комплект навчально-методичного забезпечення вивчення певних курсів дозволить враховувати перспективи розвитку особистості кожного студента та поєднувати традиційне навчання з інноваційними формами (сучасні освітні технології, тьюторське навчання тощо). Звідси випливає необхідність перегляду змісту та структури навчальних програм обов'язкових і факультативних курсів, видів внутрішнього семестрового контролю за самостійною роботою студентів, форм проведення сесій та навчально-методичної літератури.

ВИСНОВОК. Результати проведеного дослідження свідчать про неухильний пошук нового змісту методичної підготовки вчителів фізичного виховання в системі вищої педагогічної освіти України на основі використання сучасних інформаційних й освітніх технологій та дистанційного навчання, оновлення змісту й програм методичних дисциплін, вільного вибору навчального закладу та спеціалізації за даним напрямом підготовки фахівців. Це, в свою чергу, узгоджується з висновком про те, що методична підготовка є, з одного боку, системоутворюючим компонентом професійної підготовки педагогів даного профілю, з іншого – самостійною, динамічною та комплексною системою.

Функціонування методичної підготовки майбутніх учителів фізичної культури в педагогічних вузах України сприятиме вдосконаленню набутих методичних умінь, підвищенню професійно-методичної майстерності, що дозволить успішно розв'язувати нагальні завдання національної системи освіти.

ЛІТЕРАТУРА

- Гончаренко С.У. Методика як наука. – Хмельницький: Вид-во ХГПК, 2000. – 30 с.
- Железняк Ю.Д., Голубев В.А. Готовить будущих учителей еще за школьной партией // Физическая культура в школе. – 1993. – № 4. – С. 63-64.
- Корнеева Т.В. Подготовка учителя завтрашнего дня начинается сегодня // Физическая культура в школе. – 1990. – № 4. – С. 12-13.
- Огнистый А. Подготовка старшоклассников до вступления на факультет физического воспитания // Физическая культура в школе. – 1997. – № 4. – С. 47-50.
- Питюков В.Ю. Студенту и учителю о технологии педагогического воздействия // Педагогика. – 1992. – № 12. – С. 54-68.
- Рибалка В.В. Психология развития творческой личности. – К., 1996. – 226 с.
- Саланин И.В. Три этапа подготовки учителя // Физическая культура в школе. – 1991. – № 12. – С. 59-60.

Жук Г.О., Хабінець Т.О.

Національний університет фізичного виховання і спорту України

АНАЛІЗ ОЗДОРОВЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВОДІ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ У ПРОЦЕСІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ НАСЕЛЕННЯ

Однією з найважливіших проблем фізичного виховання населення є зміцнення та збереження здоров'я. Однак сьогодні в Україні стан здоров'я як і дітей, так і дорослого населення перебуває на незадовільному рівні, численні дослідження свідчать про наявність різних відхилень у стані здоров'я. Актуальними в цьому зв'язку є питання, пов'язані з пошуком нових шляхів вдосконалення системи фізичного виховання, створення інноваційних технологій. В даний час великою популярністю користуються заняття у воді, особливо із застосуванням інноваційних технологій аквафітнеса. У зв'язку з тим, що програми занять плаванням не можуть повністю вирішити проблему підвищення рівня фізичного стану та навчання населення плаванню, потрібні додаткові форми занять. При цьому необхідно відзначити, що вибірковість різноманітних засобів аквафітнеса і, особливо, його нетрадиційних форм, обумовлює широкий діапазон їх використання в процесі фізичного виховання населення.

Ключові слова: аквафітнес, оздоровчі технології, населення.

Жук А.А., Хабинец Т.А. Анализ оздоровительных технологий в воде используемых в процессе физического воспитания населения. Одной из важнейших проблем физического воспитания населения является укрепление и сохранение здоровья. Однако сегодня в Украине состояние здоровья как и детей, так и взрослого населения находится на неудовлетворительном уровне, многочисленные исследования свидетельствуют о наличии различных отклонений в состоянии здоровья. Актуальными в этой связи являются вопросы, связанные с поиском новых путей совершенствования системы физического воспитания, создания инновационных технологий. В настоящее время большой популярностью пользуются занятия в воде, особенно с применением инновационных технологий аквафитнеса. В связи с тем, что программы занятий плаванием не могут полностью решить проблему повышения уровня физического состояния и обучения населения плаванию, требуются дополнительные формы занятий. При этом необходимо отметить, что избирательность разнообразных средств аквафитнеса и, в особенности, его нетрадиционных форм, обуславливает широкий диапазон их использования в процессе физического воспитания населения.

Ключевые слова: аквафитнес, оздоровительные технологии, население.

Zhuk A.A., Habinets T.A. Analysis health technologies in the water used in the process of physical education of the population. One of the major problems of physical education of the population is to strengthen and preserve health. However, today in Ukraine as well as the health of children and adults is at a satisfactory level, numerous studies have shown the presence of different variations in health status. Relevant in this regard are the issues related to the search for new ways to improve the system of physical education, the creation of innovative technologies. Currently very popular classes in the water, especially with the use of innovative technologies aquafitness. Due to the fact that the program of swimming cannot completely solve the problem of increasing the level of physical condition and training of the population swimming, additional forms of study. It should be noted that the selectivity of various means aquafitness and in particular its unconventional form, causes a wide range of their use in the physical training population. Over the past 20 years, there were numerous studies devoted to the use of different exercise in water. This indicates continued interest of researchers in this type of physical activity. Therefore, at present there are relevant issues related to the development of modern educational technology fitness classes in terms of the aquatic environment, or aquafitness. We have been analyzed in considerable material and the work of scientists who have been developing software classes in the aquatic environment.

Key words: aquafitness, health technologies, population.

Постановка проблеми. Аналіз останніх досліджень і публікацій. В останні роки ми є свідками бурхливого розвитку оздоровчої фізичної культури, яка стає одним з основних чинників здорового способу життя [17]. Принципи оздоровчої спрямованості фізичного виховання, як правило, конкретизуються у фізкультурно-оздоровчих технологіях. Оздоровчий напрямок фітнесу в даний час являє собою збалансовану програму фізкультурної діяльності спрямовану на досягнення і підтримки оптимального фізичного стану людини в умовах сучасної цивілізації. Оздоровчий напрямок фітнесу в останні роки заснований на новітніх наукових даних і успішно реалізується в спеціально організованому педагогічному процесі, спрямованому на всебічний розвиток особистості [12].

В останнє десятиліття було проведено багато нових досліджень присвячених «водному фітнесу». Все це свідчить про постійний інтерес дослідників до даного виду рухової активності [6, 15, 16]. Значний інтерес у цьому напрямку викликають питання раціонального використання фізкультурно-оздоровчого потенціалу аквафітнесу, деякі методики якого формуються у результаті синтезу різних компонентів дистанційного плавання, рекреаційно-розважальних (ігрових) заходів і спеціалізованих вправ із арсеналу засобів нових нетрадиційних форм рухової активності у воді [5, 6, 11]. В даний час існують багаточисельні дані, що стосуються сприятливого впливу занять у воді на організм людей різних вікових груп [4-6, 14, 15, 18], і розроблених методик із використання у фізкультурно-оздоровчих заняттях елементів дистанційного плавання [5, 11], проте дослідження в даному напрямі і в даний час є актуальною темою.

Мета дослідження: аналіз оздоровчих технологій у воді, які застосовуються у процесі фізичного виховання населення.

Методи дослідження: теоретичний аналіз і узагальнення даних науково-методичної літератури, методи узагальнення і синтезу.

Результати дослідження. Згідно зі статтею 1 Закону України «Про фізичну культуру і спорт» - «Фізична культура - діяльність суб'єктів сфери фізичної культури і спорту, яка спрямована на забезпечення рухової активності людей з метою їх гармонійного, передусім фізичного, розвитку та ведення здорового способу життя» [10]. Фізичне виховання є головним напрямом фізичної культури, який пов'язаний з процесом виховання особистості, придбання нею відповідних знань та умінь з використанням рухової активності для всебічного розвитку, оздоровлення та забезпечення готовності до професійної діяльності та активної участі в суспільному житті [10]. Однією зі сторін фізичного виховання є навчання. У фізичному вихованні навчання характеризується

як організаційний процес передачі і засвоєння систем спеціальних знань і рухових дій, спрямованих на фізичне і психічне вдосконалення людини [26]. На сьогодні велике значення набуває інноваційна діяльність загальноосвітніх установ, яка характеризується системним експериментуванням, апробацією та використанням інновацій (нововведень) в освітньому процесі [7, 13]. Педагогічні інновації в більшості (88%) розроблені у вигляді педагогічних інноваційних технологій, під якими розуміють якісно нову сукупність форм, методів і засобів навчання, виховання та управління, яка привносить суттєві зміни у результат педагогічного процесу [13].

Педагогічна інноваційна технологія є багатокомпонентною моделлю, яка включає навчальну, виховну та управлінську інноваційну технологію [8]. У сучасних умовах для залучення до фізкультурно-оздоровчих занять необхідно комплексне використання різноманітних вправ, адекватних стану здоров'я, рівню підготовленості та індивідуальним особливостям людини. Тому широке поширення отримали нові нетрадиційні види рухової активності, в тому числі і аквафітнес [1, 2, 11]. За останні 20 років було проведено велику кількість досліджень присвячених застосуванню різних фізичних вправ у водному середовищі. Все це свідчить про постійний інтерес дослідників до даного виду рухової активності. У тому числі і аквафітнес [1,]. Тому в даний час актуальними є питання, пов'язані з розробкою сучасної педагогічної технології фізкультурно-оздоровчих занять в умовах водного середовища, або аквафітнеса [1, 3, 6, 9, 15].

Нами був проаналізований значний матеріал і роботи вчених, які займалися розробкою програм занять у водному середовищі [3, 5, 6, 15, 16]. Аналіз стану питання свідчить про те, що перші згадки про фізичні вправи у воді зустрічаються в роботах зарубіжних авторів Hamilton, K. Schmidt. Вправи були об'єднаними в комплекси різної спрямованості і отримали назву водна гімнастика. У 1989 році з'являється перша перекладна робота доктора Б. Хаммерер, в якій говориться про «акватренінг» як про систему занять, що включають плавання, плавальні вправи і повне розслаблення у воді. У 1990-х роках стрімко зростає популярність до різних тренувальних програм у воді. Розробляються численні програми занять, які були в основному спрямовані на тренування кардіореспіраторної системи. Заняття у воді особливо були популярні серед жінок, також до занять проявляли інтерес літні люди, що стимулювало зростання акватичних тренувальних програм [6].

Фізіолог в галузі фізичних вправ П. Марчбенкс разом з доктором К. Ламбертом розробили програму «Аквамоушн». Програма містила вправи на розвиток і зміцнення тих м'язів і зв'язок, які насилу задіюються при заняттях у залі. М. Сандерсом розроблена «Гідроаеробіка» - кругове тренування у воді. У програмі описуються організація, зміст уроку («ігри», «станції» і «аеробні хвилі»), структура занять, методика навчання, вимоги контролю за станом, тих хто займається і заходи безпеки у воді. Заняття рекомендувалося проводити з молоддю, в сімейних групах, з любителями атлетизму і зі спортсменами. В. А. Богдановим була опублікована робота «Гімнастичні вправи у воді», в якій наводиться перелік фізичних вправ у воді. У роботу включені вказівки щодо організації занять зі студентами, співробітниками і викладачами. Італійський доктор К. Чірілло пропонує комплекс гімнастичних вправ в неглибоких басейнах, а також цей комплекс рекомендується виконувати під час відпочинку.

В. М. Смолієвський, Б. М. Івлієв пропонують виконання вправ у воді в дитячих групах як самостійний комплекс гідроаеробікою і як частина комплексного (комбінованого) заняття. В. Г. Беспутчіком було рекомендовано п'ять комплексів вправ, що виконуються на суші і у воді: стрибкові вправи, розвиток окремих м'язових груп на суші, акробатичні вправи на суші, вправи у воді, парні вправи у воді.

Т. Г. Меньшуткіна, М. Г. Непочатих були розроблені основні положення методики занять гідроаеробікою для жінок зрілого віку. Д. Лоуренс розроблена програма циклічного тренінгу у воді для різного контингенту. Поява розроблених програм водної гімнастики також пов'язане з іменами J. Katz, B. Reed, R. Murray, V. Chossek, S. Ruth, A. Wezels [19-25]. В даний час заняття аквафітнесом користуються такою ж популярністю, як і в 1990-х роках, вони стають дуже популярні в країнах СНД. Вчені проводять глибокі дослідження впливу аквафітнесу на організм, тих хто займається, пропонують свої розробки для впровадження в практичну роботу. Застосування засобів аквафітнесу у фізичному вихованні населення займалися такі вчені: Н. Ж. Булгакова, Т. Г. Меньшуткіна, В. А. Аїкін, О. М. Матюшок, В. Г. Беспутчік, В. В. Садовникова, Т. Г. Полухина та ін [9].

Серед українських фахівців у галузі фізичного виховання питаннями застосування інноваційних засобів аквафітнесу пов'язано з іменами О. Ю. Фанигіної [16], якою обґрунтовано зміст програм фізкультурно-оздоровчих занять аквааеробікою, спрямованих на корекцію фізичної підготовленості та фізичного здоров'я студенток ВНЗ; В. П. Семененко [15] обґрунтовано застосування засобів загартовування з дітьми молодшого шкільного віку в залежності від рівня їх фізичного стану, як один з факторів загартовування використовували заняття з аквааеробікою; Н. О. Гоглюватою [6] розроблені програми занять аквафітнесом аеробної та силової спрямованості для жінок 21-35 років з різним рівнем фізичного стану; Г. О. Жук [9] розроблено програму занять аквафітнесом для дітей молодшого шкільного віку з урахуванням рівня їхнього фізичного здоров'я; Т. А. Базилук [3] розроблено інноваційну технологію аквафітнесу ігрового спрямування зі спеціальним обладнанням для гри в баскетбол на воді для розвитку функціональних і психофізіологічних можливостей, а також для підвищення рівня фізичної підготовленості студенток.

Така популярність аквафітнесу пов'язана з тим, що на відміну від дистанційного плавання, він полягає в таких положеннях:

охоплення ширшого кола, тих хто займається, в тому числі, тих хто не має навики плавання;

можливість диференційованого впливу на морфофункціональні показники організму шляхом використання різноманітних рухів в режимах різних методів;
високий емоційний фон на проведених заняттях, що забезпечується музичним супроводом;
великий вибір додаткових технічних засобів (круги, пояси для опори і зміни плавучості, досточки, м'ячі, труби, «колоди», ласти, перетинчасті рукавички, поролонові конструкції) [11].

ВИСНОВКИ

Таким чином, аквафітнес - це вид оздоровчих занять у воді, призначений для різного контингенту, необмежений за віком і рівнем фізичної підготовленості, спрямований на зміцнення і збереження здоров'я, поліпшення фізичних якостей, тих хто займається з використанням фізичних вправ виборчої спрямованості з музичним супроводом. Однією з особливостей аквафітнесу є те, що їм можуть займатися навіть ті діти і дорослі, які не володіють навиком плавання. Музичний супровід забезпечує високий емоційний фон на проведених заняттях, а також великий вибір технічних засобів.

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ. Провести аналіз сучасних фітнес-технологій, які застосовуються у процесі фізичного виховання дітей молодшого шкільного віку.

ЛІТЕРАТУРА

Аикин В. А. Влияние занятий гидроаэробикой на освоение плавательных движений молодыми женщинами, не умеющими плавать / В. А. Аикин, О. Б. Галеева // Теория и практика физической культуры. – 1997. – № 6. – С. 58–63.

Андреева Е. В. Программирование физкультурно-оздоровительных занятий девочек 12–13 лет : автореф. дис. на соискание науч. степени канд. наук по физическому воспитанию и спорту : спец. 24.00.02 «Физическая культура, физическое воспитание разных групп населения» / Е. В. Андреева. – К., 2002. – 22 с.

Базилук Т. А. Інноваційна технологія аквафітнесу з елементами баскетболу в фізичному вихованні студенток : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з фізичного виховання і спорту : спец. 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення» / Т. А. Базилук. – К., 2013. – 24 с.

Бар-Ор О. Здоровье детей и двигательная активность: от физиологических основ до практического применения / О. Бар-Ор, Т. Роуланд. – К. : Олимп. лит., 2009. – 528 с.

Водные виды спорта / [Н. Ж. Булгакова, М. Н. Максимова, М. Н. Маринич и др.] ; под ред. Н. Ж. Булгаковой. – М. : Академия, 2003. – 320 с.

Гоглюватая Н. О. Программирование физкультурно-оздоровительных занятий аквафитнесом с женщинами 1-го зрелого возраста : автореф. дис. на соискание науч. степени канд. наук по физическому воспитанию и спорту : спец. 24.00.02 «Физическая культура, физическое воспитание разных групп населения» / Н. О. Гоглюватая. – К., 2007. – 22 с.

Даниленко Л. І. Основні проблеми освітньої інноватики в сучасній теорії і практиці / Л. І. Даниленко // Педагогічні інновації : ідеї, реалії, перспективи: зб. наук. праць. – К. : Логос. – 2000. – С. 6–12.

Даниленко Л. І. Управління інноваційною діяльністю в загальноосвітніх навчальних закладах / Л. І. Даниленко. – К. : Міленіум, 2004. – 358 с.

Жук А. А. Программирование физкультурно-оздоровительных занятий аквафитнесом с детьми младшего школьного возраста : дис. ... канд. наук по физическому воспитанию и спорту: 24.00.02 / Жук Анна Александровна. – Киев, 2011. – 211 с.

Закон України «Про фізичну культуру і спорт» : за станом на 17 листопада 2009 року / Верховна Рада України. – Офіц. вид. – К. : Парлам. вид-во, 2009. – 25 с. – (Серія «Закони України»).

Иващенко Л. Я. Программирование занятий оздоровительным фитнесом / Л. Я. Иващенко, А. Л. Благий, Ю. А. Усачев. – К. : Наук. світ, 2008. – 198 с.

[Костюнина Л. И. Моделирование процесса развития ритмичности движений у студенток, занимающихся оздоровительной аэробикой](#) : автореф. дис... канд. пед. наук: 13.00.04 / Л. И. Костюнина. – М., 2006. – 22 с.

Москаленко Н. Педагогічні інновації у фізичному вихованні / Н. Москаленко // Спортивний вісник Придніпров'я. – 2009. – № 1. – С. 19–22.

Мосунов Д. Ф. Гидрореабилитация / Д. Ф. Мосунов // Плавание. Исследования, тренировка, гидрореабилитация : материалы Всерос. научно-практич. конф. – СПб : Плавин, 2001. – С. 113–116.

Семенов В. П. Влияние занятий аквааэробикой на организм детей младшего школьного возраста / В. П. Семенов // Актуальные проблемы теории и методики физической культуры, спорта и туризма : материалы III Междунар. научно-практ. конф. молодых ученых. – Минск, 2008. – С. 513–516.

Фанигіна О. Ю. Корекція фізичної підготовки студенток ВУЗу в процесі занять оздоровчими видами плавання : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з фізичного виховання і спорту : спец. 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення» / О. Ю. Фанигіна. – К., 2005. – 21 с.

Хоули Э. Т. Оздоровительный фитнес / Э. Т. Хоули, Б. Д. Френкс ; пер. с англ. – К. : Олимп. лит., 2000. – 367 с.

Adami M. R. Aqua fitness / M. R. Adami / – London : Dorling Kindersley Book, 2002. – 160 p.

Chossek V. Aquatic Concepts / [V. Chossek, L. Pelzeit, J. Lindlem et al.] Port Washington. WI : Aquatic Exercise Association, 1990.

Kats Jane Water fitness during your pregnancy / Jane Kats // Human Kinetics, 1995. – 248 p.

Katz J. The workout / J. Katz, D. Ed, 1985. – 187 p.

Reed B. Water Workout / B. Reed, R. Murray, 1986.

Ruth S. Aquatic Exercise. Association Jones and Bartlett Publishers / S. Ruth, 1993.

Ruth S. Heart rates in aquatic Exercise / S. Ruth, 1990.

Wezels A. Wassergymnastik / A. Wezels, 1992.

<http://ua.textreferat.com/referat-528-1.html>

Иванюта Н.В.

Национальный технический университет Украины "КПИ"

ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ ПУТИ ЭСТЕТИЧЕСКОГО ВОСПИТАНИЯ СТУДЕНТОВ НА ОСНОВЕ ЗАНЯТИЙ АНТИСТРЕССОВОЙ ПЛАСТИЧЕСКОЙ ГИМНАСТИКОЙ

В работе раскрыты педагогические пути эстетического воспитания студентов на основе использования антистрессовой пластической гимнастики (АПГ). Доказано, что эстетическое воспитание студентов становится возможным в том случае, если педагог будет вести постоянную и систематическую работу по развитию эстетических чувств, восприятию прекрасного на занятиях АПГ, воспитанию стремления к духовному и физическому совершенству с помощью целесообразно подобранных методов и приемов обучения.

Ключевые слова: студенты, АПГ, эстетическое воспитание, педагогические пути.

Иванюта Н. В. Педагогічні шляхи естетичного виховання студентів на основі занять антистрессовою пластичною гімнастикою. В роботі розкриті педагогічні шляхи естетичного виховання студентів за допомогою антистрессової пластичної гімнастики (АПГ). Доведено, що естетичне виховання студентів стає можливим у тому випадку, якщо педагог буде вести постійну і систематичну роботу з розвитку естетичних почуттів, сприйняття прекрасного на заняттях АПГ, вихованню прагнення до духовної та фізичної вдосконалості за допомогою підібраних методів і прийомів навчання.

Ключові слова: студентки, АПГ, естетичне виховання, педагогічні шляхи.

Ivanuta N. The pedagogical ways of aesthetics education of students on the basis of lessons of anti-stress plastic gymnastics. The paper disclosed pedagogical way of aesthetic education through the use of the content of the anti-stress plastic gymnastics (APG). It is proved that the aesthetic education of students is made possible if the teacher will conduct a permanent and systematic work on the development of aesthetic feelings, perception of beauty in the classroom of the APG, education of aspiration for spiritual and physical perfection through expedient selected methods and techniques of teaching. Methodological bases of aesthetic education of the younger generation are disclosed in a number of works of philosophers such as A. K. Dremota, G. L. Petrova, V. I Stolyarova and others. In pedagogical, psychological and methodological sciences problem of aesthetic education of pupils and students through the learning process, extracurricular work has been considered by many researchers such as N. F. Naumova, V. Z. Rogovin, J. P. Petrov, V. G. Nesterov, A. A. Gusenov et al. Many of them revealed organizational forms and methods of aesthetic education for individual academic disciplines. Special study of anti-stress plastic gymnastics the materials on a wide range of problems are presented including aesthetic focus; educators-researchers E. P. Averkovich, T. Lisitskaja, I. Nasyrova, D. A. Sivakova, T. Roters, I. V. Schaefer dedicated their work this aspect. In their point of view APG plays a big role in shaping the aesthetic tastes and ideals of the individual. However many issues remain as unaddressed. This is largely due to the fact that this problem in university didactics often is seen locally, with the positions of some methodological approaches and improving the tasks of subject teaching, excluding real features of this training. And first of all without due regard for the conditions of aesthetic education of students in the classroom of APG. These shortcomings of pedagogical theory and practice produce a contradiction which determines the direction of our research: on the one hand between the need to improve the aesthetic education of the future specialist, on the other hand it is the lack of developed didactic foundations focused on high-quality training to teaching in this dynamic education, on overcoming professional functionalism which traditionally takes place and still has a place in the teaching practice of universities.

Key words: students, APG, aesthetic education, pedagogical ways.

Постановка проблеми. Важную роль в осуществлении перестройки народного образования в нашей стране предстоит сыграть молодым преподавателям, свободным от помех сложившегося стереотипа. Свежесть восприятия, свойственный юности максимализм при условии достаточной теоретической подготовленности и